

10 stycznia 1931 r.

2

URZĄD PATENTOWY

A456 19/10

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 12742.

Kl. 33 a 9.

Feliks Michalik
(Kraków, Polska).

Parasol kieszonkowy.

Zgłoszono 12 kwietnia 1929 r.
Udzielono 21 listopada 1930 r.

Celem wynalazku jest ulepszenie starych systemów parasoli, chroniących od deszczu i słońca, i ułatwienie noszenia ich przez zmniejszenie powierzchni i ciężaru złożonego parasola. Parasol według wynalazku można nosić w stanie złożonym, dzięki szczególnej konstrukcji, w kieszeni surduta, palta, futra lub w damskiej torebce przeciętnej wielkości. Na załączonym rysunku przedstawiony jest przykład wykonania parasola według wynalazku.

Fig. 1 przedstawia parasol w stanie rozpiętym, fig. 2 — widok parasola nawpół złożonego, a fig. 3 i 4 — parasol w stanie złożonym.

Parasol według wynalazku składa się z dwóch części (fig. 2). Część pierwszą (fig. 1) stanowi metalowa pochwa *o*, która jednocześnie służy za rączkę, zakończoną z

jednego końca nakrywką *p* z zatraskiem *s*, osadzoną na zawiasie *r*, z drugiego zaś gwintem *m*, służącym do wkręcania drugiej części. Część druga (fig. 1 i 2) składa się z rurki *l* o długości np. 220 mm, a o średnicy 13 mm. Rurka ta posiada z jednej strony podłużną szczelinę o szerokości 2 mm i o długości np. 180 mm, rozpoczynającą się w pobliżu dolnego końca rurki. Po przeciwległej stronie rurki znajduje się u góry otwór podłużny *z*, 20 mm długi, 2 mm szer. Na jednym końcu znajduje się czop gwintowany *m*, a na drugim nasadka *g*, do której są umocowane druty *c*. Na rurce *l* osadzona jest ruchoma nasadka *h* (fig. 1), do której są przymocowane części drutów *d* i rurka wewnętrzna *f* (fig. 1 i 4) o długości np. 70 mm, a o średnicy 11 mm, która jest umieszczona wewnątrz rurki *l* luźnie i po-

łączona jest z nasadką *h* nitami *i* (fig. 1 i 2). Wewnątrz rurki *f* znajduje się zatrząsk składający się z klocka *u*, do którego (fig. 2 i 4) przymocowany jest występ *x*; na ten występ naciska sprężynka *w*. W klocek *u* wkręcony jest haczyk *y* połączony gumką *t* wewnątrz rurki *f*—*l* (fig. 4) ze środkiem nakrycia płóciennego lub jedwabnego. Do nasadki *h* na rurce *l* przymocowane są druty *d* o długości około 200 mm.

Każdy drut *d* połączony jest w połowie długości zapomocą łącznika czyli skówki z blachy z drutem *c*, którego drugi koniec umocowany jest do górnej nasadki *g* rurki *l*. W odległości około 20 mm od końca drutu *c* umocowana jest na nim jako łącznik skówka z blachy, do której jest przymocowany drut *b*, ten zaś jest połączony również skówką z blachy z drutem *a* (fig. 1), który ze swej strony połączony jest tą samą skówką z drutem *d*.

Fig. 5, 6, 7 i 8 przedstawiają parasol męski w stanie złożonym. Wymiary i poszczególne części jak również ich oznaczenia są te same co na fig. 1, 2, 3, 4 z wyjątkiem dodanych na fig. 5, 6, 7 i 8 do końcowych drutów *a* łączników (skówek) i drutów *j*.

Sposób rozłożenia parasola jest następujący.

Po wyjęciu parasola z torebki lub kieszeni należy otworzyć nakrywkę *p* tuby metalowej *o* (fig. 1), uchwycić nakrycie płócienne i wyciągnąć część górną parasola z tuby (fig. 3). Po wyciągnięciu części górnej nazewnątrz należy przymknąć nakrywkę *p*, a następnie obrócić części w ten sposób, aby czop nagwintowany *m* (fig. 2) wkręcić do otworu gwintowanego tuby; po skręceniu obu części w jedną całość należy odchylić płótno i druty, żeby można było uchwycić nasadkę *h*, poczem należy posuwać ją po rurce *l* w górę, aż zatrząsk *x* *w* (fig. 4) zaskoczy w wycięcie *z*, dzięki czemu druty *a*—*b*—*c*—*d* rozkładając się wyprężą nakrycie płócienne; parasol jest

wtedy otwarty. Przy składaniu parasola należy nacisnąć zatrząsk w ten sposób, aby występ *x* skrył się we wnętrzu rurki *l* (fig. 4). Występ ten znajduje się powyżej nasadki *h* (fig. 1), a niżej nasadki górnej *g* w miejscu oznaczonym literą *z*. Nasadka *h* przez przesunięcie zęba *x* (fig. 4) obniża się pod naporem wyprężonego nakrycia płóciennego *e* i drutów *a* *b* *c* *d* (fig. 1). Przez obniżenie nasadki *h* (fig. 1) gumka *t* (fig. 2—4), która przymocowana jest jednym końcem do haczyka *y* (fig. 2—4) w rurce *f* (fig. 1), wciąga pewną część nakrycia płóciennego do wnętrza rurki *l*. Równocześnie rurka *f* wsuwa się do rurki *l* i układa druty *a*—*b*—*c*—*d* równolegle do ścian rurki *l*. Następnie składa się nakrycie płócienne i owija naokoło drutów złożonych, a końcem cieńszym, t. j. czopem nagwintowanym *m* wsuwa się do tuby metalowej (fig. 3). Po wsunięciu parasola do tuby należy wcisnąć do niej płótno, o ile wystaje ono jeszcze z tuby i zamknąć nakrywkę.

Sposób rozkładania parasola męskiego jest podobny do rozkładania parasola damskiego z tą różnicą, że po wyjęciu jego górnej części z tuby metalowej *o* (fig. 5) należy nasadkę *h* (fig. 6) posunąć po rurce *l* do połowy jej długości, a następnie ponachylać druty *j* (fig. 5—6) tak, żeby tworzyły prostą linię z drutami *a*. Składanie odbywa się w ten sam sposób co i parasola damskiego (fig. 1) z tą różnicą, że po obniżeniu nasadki *h* (fig. 6) należy druty *j* odwrócić i złożyć równolegle do drutów *a* (fig. 7).

Zastrzeżenia patentowe.

1. Parasol kieszonkowy, znamieny tem, że każdy z promieni szkieletu, na którym rozpięte jest pokrycie z płótna, jedwabiu lub innego stosownego materiału, składa się z dwóch połączonych przegubowo części, z których część środkowa (*d*) osadzona jest ruchomo w dolnej przesuwanej nasadce (*h*) pręta parasola i podtrzymywa-

na w połowie długości przez krótszy drut (*c*), biegnący do stałej nasadki górnej (*f*), skrajna zaś część (*a*), zeszyta na całej długości z pokryciem, prócz połączenia z częścią (*d*), znajdującą się blisko jej dośrodkowego końca, łączy się w tem miejscu za pomocą drutu (*b*), biegnącego równolegle do części (*d*), z podtrzymującym drutem (*c*), dzięki czemu przy przesunięciu dolnej nasadki ku górze części te tworzą sztywną całość, przy zesunięciu zaś nasadki nadół składają się, skracając długość promieni o połowę.

2. Parasol według zastrz. 1, znamien-ny tem, że górna część pręta (*l*) utworzona jest z metalowej rurki, zaopatrzonej w szczelinę (*k*), biegnącą prawie przez całą jej długość, wewnątrz zaś tej rurki przesuw-
wa się luźno krótsza rurka (*f*), połączona nitem przechodzącym przez szczelinę (*k*) z obsadką (*h*) i zaopatrzona w zatrzask, u-

nieruchomiający obsadkę po jej przesunięciu się ku górze.

3. Parasol według zastrz. 1—2, znamien-ny tem, że środek pokrycia połączony jest gumką z ruchomą wewnętrzną rurką (*f*), dzięki czemu przy składaniu parasola część pokrycia zostaje wciągnięta do wnętrza pręta.

4. Odmiana wykonania parasola według zastrz. 1—3, znamien-
na tem, że każdy z promieni rusztowania przedłużony jest za pomocą drutu (*j*), połączonych prze-gubow-
bowo z promieniem tak, iż drut ten można przy składaniu parasola odchylić, dzięki czemu, bez zwiększania długości promieni w stanie złożonym, powierzchnia pokrycia może być zwiększona.

Feliks Michalik.
Zastępca: Dr. techn. A. Bolland,
rzecznik patentowy.

